

3. Tredje anbringende om, at Kommissionen med urette har fastslået, at de investeringer, som de nederlandske myndigheder har foretaget i DVI's holdingfondsstruktur, er i overensstemmelse med markedet.

Sag anlagt den 8. maj 2020 — CX mod Kommissionen

(Sag T-280/20)

(2020/C 247/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CX (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 28. juni 2019, i sag CMS 12/042, med referencen Ares(2019)4110741, om at fjerne sagsøgeren fra tjenesten i henhold til artikel 9, stk. 1, litra h), i bilag IX til vedtægten, uden nedsættelse af pensionsrettigheder.
- Annullation af afgørelsen af 30. januar 2020, med referencen Ares(2020)577152, forkyndt samme dag, hvorved ansættelsesmyndigheden afslog den klage, som sagsøgeren havde indgivet den 28. september 2019, med referencen R/538/19, over den anfægtede afgørelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Rets procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om, at de faktiske omstændigheder, som foreholdes sagsøgeren, ikke foreligger, om forkert gengivelse af beviselementerne, om anlæggelse af åbenbart urigtige skøn, om manglende begrundelse og om tilsidesættelse af begrundelsespligten. Sagsøgeren har bl.a. gjort gældende, at den forkerte gengivelse af det eneste beviselement, som foreholdes ham, foreligger, når anklagemyndigheden hævder en angivelig »ikke tilladt prisforhandling« baseret på en enkelt e-mail, selv om selve ordlyden af denne viser, at sagsøgeren indskrænkede sig til, i fuldstændig overensstemmelse med rammekontrakten, til medkontrahenten at fremsende en klar og utvetydig instruks, langt fra enhver »forhandling«, som i det mindste ville have nødvendiggjort drøftelser med henblik på en aftale, i givet fald med frafaldelse af krav fra begge sider. Sagsøgeren har tilføjet, at ordvekslingerne mellem ham og medkontrahenten kun godtgør den kooperative og gentagne arbejdsproces med henblik på at fastlægge en endelig version af spørgeskemaet og de konnekse tjenester og under ingen omstændigheder en »forhandling«. Herved har ansættelsesmyndigheden kritiseret ikke godtgjorte faktiske omstændigheder og anlagt et åbenbart urigtigt skøn.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om en rimelig frist, om at de påståede faktiske omstændigheder er forældede og om, at det disciplinære ansvar er forældet. Ifølge sagsøgeren skete de faktiske omstændigheder, som foreholdes ham, henholdsvis i september 2001 og juni 2003, dvs. 18 og 16 år inden datoen for den anfægtede afgørelse. Den disciplinære forfølgning blev indledt den 7. februar 2013, dvs. allerede henholdsvis 11 og 9 år efter datoen for de påståede faktiske omstændigheder. Sagsøgeren er af den opfattelse, at fristen mellem de påståede forhold og den anfægtede afgørelse er åbenbar urimelig. Sagsøgeren har tilføjet, at den omstændighed, at forholdene ligger langt tilbage i tiden, burde have fået ansættelsesmyndigheden til at overveje en lempelse af hans disciplinære ansvar eller endog at antage, at dette ansvar var forældet.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar og brud på den processuelle ligestilling. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ikke har imødekommet hans utallige henvendelser, som blev iværksat straks fra procedurens start i 2013, om fremlæggelse af dokumenter, som han fandt nødvendige for hans forsvar, dvs. bl.a. alle hans e-mails vedrørende de to klagepunkter, som blev foreholdt ham, rammekontrakten, de mellemliggende og sidste spørgeskemaer fra den pågældende opinionsundersøgelse samt de dertil knyttede finansielle sagsakter. Herved skete der tilsidesættelse af retten til forsvar og brud på den processuelle ligestilling.

4. Fjerde anbringende om formelle fejl og processuelle fejl og om tilsidesættelse af pligten til at foretage en tilbundsående undersøgelse med henblik på at fremskaffe såvel belastende som diskulperende oplysninger om ham. Sagsøgeren har bekræftet, at strafferetten i [fortroligt] ⁽¹⁾ allerede den 16. april 2018 fastslog, at der ikke var bevist noget forhold og frifandt sagsøgeren »for alle de påstande, der var gjort gældende mod ham«, idet det præciseres, at denne ret tog stilling til præcist de samme forhold som den anfægtede afgørelse er baseret på, og fastslog, at disse ikke var bevist. Sagsøgeren er således af den opfattelse, at ansættelsesmyndigheden ved ikke at fremsende et så grundlæggende element som en retsafgørelse, som er blevet endelig og som frifandt sagsøgeren fuldstændigt, til disciplinærrådet, har tilsidesat dens forpligtelse til at fremsende alle dokumenter til disciplinærrådet, som er relevante og nyttige med henblik på udarbejdelsen af dets udtalelse, og har begået en processuel fejl.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af uskyldsformodningen og af pligten til upartiskhed. Ifølge sagsøgeren skrev generalsekretæren til Kommissionens viceformænd, til to medlemmer af Kommissionen, til den generaldirektør, som han henhører under, til generaldirektøren for menneskelige ressourcer samt til ansættelsesmyndigheden, at undersøgelsen »bekræftede interessekonflikten og afslørede diverse ulovligheder begået af den berørte«, hvilket udgjorde en tilsidesættelse af uskyldsformodningen og af pligten til upartiskhed.
6. Sjette anbringende om anvendelsen af et dokument, der juridisk set skal anses for en nullitet, om at selve det nævnte dokument er en nullitet og om tilsidesættelse af artikel 1, stk. 1, i bilag IX til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«). Sagsøgeren har bemærket, at OLAF aldrig har afhørt ham om de pågældende forhold mellem den 3. maj 2011 og den 18. april 2012, datoen for fremsendelsen af dens rapport, og at denne tilsidesættelse af de pligt, som påhviler OLAF til at høre sagsøgeren inden færdiggørelsen af dens rapport skal medføre, at denne juridisk set er en nullitet.
7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af artikel 10 i bilag IX til vedtægten, af retssikkerhedsprincippet, af proportionalitetsprincippet samt af beskyttelsen af den berettigede forventning og om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn, med den begrundelse, at sanktionen ikke står i forhold til de påståede forhold. Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at ansættelsesmyndighedens sanktion er åbenbart uforholdsmæssig. Ifølge sagsøgeren er de forhold, som foreholdes ham, af meget relativ betydning, eftersom det omtvistede beløb er på 2 000 EUR. Endvidere ligger disse forhold meget langt tilbage i tiden. Den pålagte sanktion medfører imidlertid, at sagsøgerens familie fratages alle indtægter og dækning ved sygdom, hvilket er åbenbart uforholdsmæssigt.

⁽¹⁾ Fortrolige oplysninger udeladt.

Sag anlagt den 15. maj 2020 — Facegym mod EUIPO (FACEGYM)

(Sag T-289/20)

(2020/C 247/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Facegym Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved M. Edenborough, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket FACEGYM — registreringsansøgning nr. W1 466 456

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. februar 2020 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 70/2020-5)